

САМОХОТНИК

ч. 39/40

РІК ВИДАН
НЯ IV.Д. Н. 25. II.
1917.

Сит

Трагальне слова „Самохотника“
до Читачів.

Любезні Читачі!

Ще коли про мир ніхто й не думав, а тільки купочка т. зв. „миро-творців“ [в „оноє време“ в „Свисті“ нікасе] була появилася й голосила. Кошеві мирові ідеї — це магі „Са-мохотник“ був обійав, що коли тільки настане мир, він із радощів трісне. От тепер він і в біді! Обі-мав — слід слова здержати. Має, то мир середних держав із „народ-ного вкраїнського республіканого“ мир із українського державного! Пер-ша вий несвітлий війни замиряє. Вкраїна, яка сама віткнула серце в „Самохотника“ рівняє ся виско-ти — а не то тріснути.

Та ось одно не дає стовнитися обійавки.

Ємирї не на мира... Вояють ще
Англїя, Франція, Америка і пр. і
пр. Та, що більше! Навіть на Украї
ні війна! Там носати й пейсати
большевики чують — тай у нас
Лєвине ворушуть ся. Жаль їм, бачи,
те, що Українцям заводять свій лаг
у свій хатї, ісая ласого мнати
з рук стускати — тай руск із не
кан на Україну пшипати огні
"буржуазно" а друї "гайдамакує".

У "Самохотник" у клопоті. Тут
так хотїлося додержати обіцян
ки й тріснути — а тут іще не по
ра бо війна мота, прелюта дай
малї — робота не не покінчена!
Алеж обійшла? А диче не обійти,
як слова не додержати. Щоби не по
матимого а "Самохотник" № 40.
н. тришка — однак заразом передаю
свій уряд могому могові "Молодому
Самохотникові". Прохайте

любезні Чумарі, а тиє — ка — то, що
на жаль не зрадошів, бо сумно ме
на Вкраїні, та тиєхано з візю, що
наша справа вже не впаде й бажано
мійому синові як найскорше тиєхуїн,
однак уже зрадошів, зрадошів із за
загольного мира та з за величчя й мо
цності самостійної Вкраїни. Це
раз протавайне, горві Чумарі та
пріймайте мійого сина «Молодого
Самохотника» з такою присильні,
що як мене пріймає.

Київ У.Є.Є., 25. II. 1918.

Самохотник

Азироді.

ДЕШО З ПЕЧЕНА.

Не тиєхуї на землі але й у
Пеклі а навить у Нелі гріскають те,
пер перед небезнекою збільшевиенні.
Страшна сила валять їх і сюди й туди.
Кажуть, що св. Петро гієнах воступит

приказ не впускати в небесні ворота
нікого без основних оглядів. Але й Пек-
ло не хоче приймати "большевиків".
Зацувати, що за стільком згодю.
неколькох і небесних власней
поручено великому комітету білих
державній митці побудувати
великанські терени на заказених
большевизмом. План у великих
кімнатах мають виварювати із
їх той большевизм і аж тоді
впускати одних до Неба а других
до Пекла. Великий комітет eben,
тільки стане наставником над
теренами бо як виявилось вміє
добре пізнавати цілком заказених
чи ні. Він прогубить ся тільки на
піднебінні і коли вони першоне
так зараз випаде заказеному ка-
кому мавро "unverlässlich".

Навіть у кімнаті малює короти,
кіль парубків большевизм німаю

колотмери. Не досить то и паншварина,
 а и саміе маліе коріньки закаженіе
 бопи еви змори то шовто мурі коріньки
 куди "хочуть" внакувати и иже и свѣіе.
 Маліе коріньки боронять се шіоту мого
 ризами и погами, бо и как у іе деіаіаі
 микати. Ось недавно іздум іе бігнот.
 ризники аж у мовну станино радий
 надуми то робити з собою. Уради
 мдаіе покі то бігноту біер побіе, а
 то б іуло кону смігнот за бігнот бра.
 думи поборити і. зв. "ради ороженіе
 коріньки". Шіоту мого поклади куди сміг
 деіаіаіе мого и по збоіи міи
 ризати маліе коріньки по тін до м.
 Ма иіе оіовіи: "Не іреба вас там.
 Шан справлять се и без вас коріньки оіо
 рот, то вже мими куди. Вони вже
 забдаіе коу кривироти коріньки то и
 іам гадуть собі раду. Шіоту мого
 іеіер бітний "каіентінер". Любоіе і
 Шудіраіе біри і канюіеі иіе вже не

поможе. Ден-нак! Вони мають надію
дістати для себе хоч половину малорос-
тливщини, а тут вам і той микалоха,
що вже їм ніби то буде й дати відді-
ляють та віддають мамин коріткям.
Вийшло так: «Одійав нам козух, те-
ле його слово.» На знак «має екшн»
козухи вони вчинили й забучили
та кривали: «Не даму кієти!» Щоб
запроїсцувати проти нього рішуче
маї коріткю й собі козуху так та
кривали «Не дамо землі!» Рівночасно
прибула в київ вістка, що сім'я
сіадниць присилають уся в київ.
Дехто з сіадницьких журить ся, що
тді буде в київ рвануть ся коріткою
табакиркою, яку обідно носив уся,
мий. На цьому покино кінцям, бо аю-
м' не пан. Другим разом і мимосправ
не пуну тлазом.

Паче сотинку допому
спускимо, мо к в нас
замо-быв ля !

БЕЗ АНЕКСИЇ
і
Контрибуції

- 10 -
ДОПУПІАВ СЧА.

- Селянин: Паче конимляр мене б'ють
перев.

- Лікарь: А чаче ст'ягав?

- Сел: [здивований] А як же би, паче,
але мось зо т'ри.

- Лік: Чоловіка може штак граб'ють!
Вуйку, чи ходи́те на двір?

- Сел: Та кону нї, паче конимляр, а
хоча ходив по двори, таї р'ини б'ув.

"БУДУЧУНА" в БУДУЧУНІ.

[лист до редакції]

Шановний "Самохотинку"! Коли
зробив подїмні си басков повинув.
Екос тут прий'хавши до Ленд'ерку і р'ю
з'їзз по місці говорит про екус будучину.
Після си в'їздив, що то таке і еден в'їзв
мене по під руку і завіт'їх си. Як едегор
Чук і бережний підкорюнтний таї повів мене
біз екус браму на перше нїоніро а потім
біз сіпки заладовані к'їр'їко на мух'їх

наїмча до на нїх темної кімнати. [Ага, на
дверок і на брами бунт маренів і таб,
мичи з наміром, Будучи, "Пітхін
вінов, підсігнуб до мене корбаченний
намок з розсрісаним волосем і мичи,
ривов і ривов нїг насоб. "Що чаркеїє?
синаб оетр. Та єї зрек, б'о він наб
бігзнаки нїх сорпунского і стаб престо
ак при збіт в бунднїх. А він робить
гач: "Що поребуйє? Передплатя?
Ах так? Передплата 20 К рівно, нї.
рівно 10 К а рверіорівно не приймає
нікогда засаду. Т'о, добродію, то пра
нї, сітрашня працї, 40.000 примїр,
їмкїх, бунтний царї, нечесте наше оїа.
нотнїе, обвітлений горизонт сонїво.
сїї, нїбмїне добро і брак кїїба,
маєла зобсїн негісїане." "В нас не
можна дісїати." "Насу, Ах, ви з нрї,
віннїї товариш. Ідеє в Кїм... а має
субої гором, так, так безєє певно
запас." "Денїо" "Каску маю, сир, сирїї..."

«Масно, селі!» Александр...
Масно кесть... Ланай...
так шовний редактор...
розповість ся товаришу. Озеро, адміністрація,
ми, подати крию. Експерт суджень ким, до,
і він дусе в мене колбичок підписи в ід
стона і подрібтав в друку кут і під
сунув ми крию на пресе ніжкасе. А роз
повість ся а зі мною і пан редактор, моха.
научав без уникав, як крию то «аури»
ісі та раз враз і крию то соціальні,
громадські, самітні, підписи і музичні,
адміністративні також подарювана.
Правда, мовля, іна і мовля. Пан ре
дактор ввернув: «То то товаришу така
справа. Така наша будучина? Молоде
покоління! А чим же сест? От ви, а і
імей сест ми? Молоде покоління. Отже
всё будучина наша зібрана тут в «Тоу»
друку». Ми... ми... все переважно...
друзай, Озеро, адміністрація, засунув ми,
бер, аби дусе не біжав». «То го редак»

ми напечата — Вигновіла адміністра-
цію браку, бо вже навіна, а і не
стояла в насту передостра. Редасіяр ви-
збірав си на адміністрацію так якби
хтів і бнів. На нам брїше вмістов
жиди ми свідчим в суді. Єновен
скоро і лєсто бв ружак був порис-
ний. Але не скємо бв довідавен си,
жиди ми майно будучи в „Труджикі“.
Ара ме забудем, мо „Труджикі“ то
така газета кимирком як і в ам
„Самосвітлик“. Назам мнї нам,
мо навім такє свїтне є в нї, єно
багато допрашка. Бувайтє здорови
Євсєзь Мєзь у.Є.Є.

„По кибирскому“!

Дзгїт бїнєска сєвєк намім-
Магарм нї Шїновїа,
Вмїранїм мїкабїн
Шгєгє за бєрїа,
Дзгїт бїнєска, бєнїбгїтє
дєс хїлєрїкасїтє,

Пїа сїс нє кам пїзгїтї,
Мнїмї мєбїлї мєнїтє,
Ам магардгїтє сїрїмїтє нєнї.
Шїкємїтє кєрїгїтє —
Дмбгїтє сї в сєнї мєгє,
Пїгїтє мєбїлї рїзгїтє.

"Чуєш, чуєш!" до гни
 Другий вбигає—
 "По мові мому не вийсько,
 Уolk їм розмовляє!"

Чамо мбто не Руданький.

У "Золотих дупок" купу оcfиmпа у.с.с.

Ja nie wiem co to je, ze te chłopy
 dziegdziem smarowane, jakaś im
 Ukrainy dają. A tutaj so prawwie
 hrabowie białe konczki mają to
 jim nie dają nic. Co u nich je, tylko
 chłopcy i popy. Пизелуєаб Тох.

У О В У У Л У

— у.с.с. ма мисе: Намі смілові
 бечері народ. Сисе у іх на косовоїм
 брові. Главим ськ маче со мисе іх
 Уolk збієно брїм намово "Чамосотїнка"
 бисогунь ме румано мимих оцегок
 румих нукофїмївних. Діє бо ії миса,
 іх сїкї бугаром тесе мїмї. Мо гро,
 гармо мїмїкї каренгарук "Чамосотїнка",

П Е С Е Н Ы

Песня [Менігана I] Как задухави на
встаннїи парадї, Меніганыи Юра,
ви у.с.с. усебавену змїннїи нрб укрїтїи,
сїмї сїрбвсє сїпїнїи в сїмїи, нр
сб. Мїханїи має застїпїи сїбї орі рї,
канн. Не мїи, нрб не бавїи всє
мїи, нр гїи сї в сїпїи сїмїи.

- Асїи [Менігана Меніганыи Меніганыи
и Меніганыи] Как має гїи сїмїи
нрбвсїи и сїмїи, нрб сїмїи. Сїмїи,
мїсїи мїсїи сїмїи сїмїи сїмїи,
мїи сїмїи.

Вїгїагїа гїи сїмїи сїмїи. 37-38.

Пїсїи сїмїи сїмїи сїмїи

Пїи сїмїи сїмїи сїмїи

Пїи сїмїи сїмїи сїмїи

Пїи сїмїи сїмїи сїмїи

Пїи сїмїи сїмїи сїмїи

Пїи сїмїи сїмїи сїмїи

Пїи сїмїи сїмїи сїмїи

Пїи сїмїи сїмїи сїмїи

Пїи сїмїи сїмїи сїмїи

Пїи сїмїи сїмїи сїмїи

Пїи сїмїи сїмїи сїмїи